

Om Blåst

Så drog då blåsten vidare mot norr visst är det mäktigt med en sådan storm då och då? Flaggorna i industriområdena stod som vertikalt brinnade kalsonger, om nu någon förstår bilden. Flaggstängerna bågnade som under öringfiske i Tjonajokk. Under en promenad förmörkades himlen av tusentals kajor som lågsniffade på två meters höjd för att ö.h.t. kunna hålla ihop.

När jag passerar brandstationen ser jag att brandmännen rusar av och an. De bär uniform och på gården står en nyvaxad brandbil. Men något har hänt. En femton meter hög julgran, med lampor och stjärna, lutar i 45 grader och jag ser att julgransfoten fästen har slitits upp ur jorden. I lä av stationens innergård har de inte uppmärksammat vindens kraft, vinden som plötsligt virvlar in och med koncentrerad kraft slitit upp granen, Nu försökte de hindra en vidare katastrof genom att med hjälp av stegbilen hindra granen från att falla vidare. Bilden av den lutande granen, den röda, blanka brandbilen, de uniformsglittrande männen och stormens virvlande gör ett starkt intryck, som hämtat ur en tjeckisk kortfilm. Och jag tänker att här har UNT sin framsidesbild inför morgondagen. Så jag slår upphetsat numret 170000 för att tipsa. Då hör jag att de bytt telefonnummer. Under en evighet förklarar telefonen att man i ”nummer 170000 är stängt på kundens begäran man hänvisar till 018-4781000, jag repeterar...” Julgranen bågnade nu ännu mer och brandsoldaterna hojtade till varandra inför denna julens hotande kollaps.

Skådespelet var som hämtad ut en tjeckisk kortfilm. Jag slog det nya numret. Men i stället för att få prata med en person är det en mekanisk kvinna även där. Hon säger ”Välkommen till Uppsala Nya Tidning för att välja tjänst tryck 1. För att tala med telefonist, tryck 2”. Jag tittar ner på min mobil, trycker två, bilen rister våldsamt i vinden. I en minut lyssnar jag till de slöa signalerna. Ingen svarar. Då ringer jag om igen. ”Välkommen till Uppsala Nya Tidning för att välja tjänst tryck 1. För att tala med telefonist, tryck 2”. Jag trycker på 1.

”För annons- och abonnemangsärenden tryck 1, vill du tala med redaktionen tryck 2, har du inte fått din tidning tryck 3”. Eftersom det nu gällde ett blyxtutryckningstips som måste bäras fram snabbt som vinden, och varken gällde annonser eller abonnemangsärenden, inte heller utebliven tidning, så tryckte jag på 2 d.v.s. för att tala med redaktionen. Kanske hade de någon stormfotograf ute som snabbt skulle kunna föreviga det hela.

- Redaktionen”, svarar en lugn och glöggfryntlig röst.
- Hej, säger jag, jag skulle vilja tipsa om en sak. Jag rullar utanför brand...
- Ett ögonblick så ska jag koppla dig till redaktionschef, säger den lugne redaktören.

Och då känner jag plötsligt att SÅ viktigt är inte detta ärende att jag måste prata med redaktionschefen och kanske uppge namn och personnummer, civilstånd och kön. Brandmännen har säkert rätt upp situationen inom några minuter och UNT har väl annat att göra. Så jag säger "Nä, strunt i det, tack ska du ha" och lägger på. Och ingen annan tidning kan man ringa till. Och Radio Uppland har inga fotografer. Jag tittade på granen som dramatisk satte sig ännu mer. Jag kunde ha tittat på hur skådespelet slutade men jag orkade inte utan för därifrån. Naturen, vinden och stormen är människan överlägsen i snabbhet när det gäller att frambära bud och varsel, tänkte jag. Och det får vara på det viset. Och det var ju tur att mitt lilla tips i i telefonväxlarna artificiella djungel inte gällde någon större katastrof.